

**Tekst en fotografie Christel
Cosijn en Richelle van
den Dungen Gronovius**

Er was eens een juf. Ze heette Liza en woonde op een klein warm eiland waar de zon altijd scheen. Juf Liza was dol op kinderen. Maar dit jaar had ze een klas die niet naar haar luisterde. De kinderen maakten zo'n enorm kabaal dat zelfs de juffen en meesters op de school twee straten verderop er last van hadden. Juf Liza kreeg hoofdpijn omdat ze de hele dag tussen die drukke kinderen zat. Ze kon er 's nachts niet meer van slapen. Soms stond ze op en maakte een strandwandeling. Dan luisterde ze naar het ruisen van de golven en de branding van de zee. Dan zakte haar hoofdpijn wat.

Eindelijk was het kerstvakantie. Alle kinderen hadden een slecht rapport gekregen, maar het kon niemand iets schelen. En juf Liza al helemaal niet. Natuurlijk had ze die eerste vakantiedag weer vreselijke hoofdpijn. Midden in de nacht ging ze opnieuw naar het strand. Ze liep met haar blote voeten langs de vloeddij en riep tegen de sterren: „Help me alsjeblieft! Ik ben zo moe!” Maar de sterren aan de hemel flonkerden rustig verder.

Plots kwam er een oude vrouw aan lopen. Ze liep net als juf Liza met haar blote voeten door de zee, met in haar ene hand een wandelstok en in de andere de slip van haar lange rok.

De Luisterijsjes

De ingrediënten voor de Luisterijsjes.

„Bon nochi, señora”, groette Liza toen de oude vrouw haar bijna passeerde en ging beleefd een stap opzij.

„Bon nochi”, groette de oude vrouw terug met krakerige stem en bleef staan, haar rug gekromd door de zware zak die ze droeg, leunend op haar wandelstok. „U bent toch juf Liza?” vroeg ze zacht.

Iuf Liza bleef verbaasd staan.

„Dat klopt.” Ze wilde vragen hoe de vrouw dat wist maar ineens zag ze dat het een heks was. Eigenlijk wilde ze heel hard gillen, zo bang was ze daar helemaal alleen met die heks op het strand. Maar ze deed het niet.

Met haar knokige wijsvinger wenkte de heks juf Liza dichterbij.

„Wil je me alsjeblieft helpen?” vroeg de heks bijna onverstaaanbaar.

Ik, een heks helpen? Misschien moest ik haar helpen tillen. De zak op haar rug zag er zwaar uit. „Wat kan ik voor u doen?”

„Ik wil graag dat je me leert rekenen en lezen en schrijven.” De heks keek haar doordringend aan.

„Maar u bent een heks, uhm, ik bedoel een wijze vrouw, u kunt vast veel beter rekenen dan ik.” De heks schudde haar hoofd. „Er is geen heksenschool hier op het eiland en daarom ben ik nog nooit naar school geweest.”

Juf Liza keek naar de heks die er nu uit zag alsof ze elk moment in huilen kon uitbarsten en dacht na. „Ok, ik zal u rekenles geven“, beloofde ze haar, want al vond ze het doodeng om les te geven aan een heks, ze kreeg ook medelijden met haar omdat ze nog nooit naar school was geweest.

De heks keek opgelucht.
„Echt? Wat geweldig! In ruil
voor je hulp mag je een wens
doen”, zei de heks opgetogen.
Daar hoefde juf Liza niet lang
over na te denken: „Ik wil heel
graag dat de kinderen uit mijn
klas beter kunnen luisteren en
gaan opletten zodat ze hun
diploma halen.”

dat alles? Daar weet ik wel wat op. Mag ik dan in je klas komen zitten?"

Een heks in mijn klas? Juf Liza dacht opnieuw na. Wat zouden de kinderen zeggen? En de andere juffen en meesters? „Goed”, besloot ze, want ze wilde echt heel erg graag dat de kinderen hun diploma zouden halen. „Tot dan.”

Na de kerstvakantie zat de heks in de klas van juf Liza. De kinderen hadden even verbaasd gekeken maar toen het nieuwtje eraf was begonnen ze weer met lawaai maken. Juf Liza zwaaide hulpeloos naar de heks. Ze kon zich niet verstaanbaar maken. Zo kon ze de heks natuurlijk ook niks leren.

Toen stond de heks op. Ze liep naar de zak die ze bij de deur had neergezet. Ze haalde er een ijsjug uit met kleine bekertjes chocolade-ijs. Die deelde ze uit aan de kinderen. Het werd steeds stiller in de klas. En toen ook het laatste kind een bekertje en een lepeltje had gekregen, hoorde je alleen krrrt, krrrt, krrrrt van de schrappende lepeltjes over het ijs. Het ijs was erg hard en het duurde heel erg lang voordat het begon te smelten, omdat het luisterijs was. Ze konden er dus telkens maar een klein beetje van schrapen. Maar ze vonden het heerlijk dus iedereen bleef zachtjes schrapen en lepelen.

Juf Liza keek verbaasd naar de stille kinderen. Snel begon ze met haar eerste rekenles voor de heks. Ze legde de sommen uit net zolang totdat de heks ze begreep.

De volgende dag kwam de heks terug om nog meer te leren. En opnieuw maakten de kinderen lawaai. Totdat ze een ijsje kregen van haar. Toen het

stil werd kon juf Liza opnieuw zonder problemen de heks lesgeven.

Elke dag kwam de heks naar de klas. En elke dag bracht ze luisterijsjes mee. Sommige kinderen begonnen ook op te letten als juf Liza de heks les gaf. Zij wilden net als de heks ook leren rekenen, lezen en schrijven, want, zo dachten ze, als ze net zo slim werden als de heks, konden zij ook zulke lekkere ijsjes maken.

De heks beloofde de kinderen dat ze het recept zouden krijgen als ze hun diploma haalden. De kinderen begonnen juf Liza te helpen om de heks zo snel mogelijk alles te leren wat ze wilde leren. Ze wilden het ijsjes-recept zo graag hebben, dat ze zelfs op zaterdag naar school gingen. En zo kwam het dat niet alleen de heks haar diploma kreeg.

„Krijgen we nu het recept van die heerlijke ijsjes?” vroegen de kinderen na de diploma-uitreiking.

De heks knikte. Ze pakte haar zak en gaf alle kinderen een envelopje met het geheime recept van de Luisterijsjes.

Je vraagt je natuurlijk af hoe ik dit allemaal weet? Dat zal ik je verklappen. Vroeger zat ik ook in de klas van vijf jaar en heb het receptje altijd goed bewaard. Als je mij belooft dat je het tegen niemand verder vertelt, dan mag je zelf proberen om de Luisterijsjes te maken. Bijvoorbeeld als je wilt dat jouw ouders naar je luisteren als je iets te vertellen hebt. Zo maak je ze:

RECEPT 10 LUISTERIJSJES

(suikervrij, glutenvrij)

- 1 middelgrote rijpe avocado (of 2 kleine)
- 2 rijpe bananen (met bruine stippels)
- 4 eetlepels cacaopoeder (puur, dus zonder suiker)
- 1 limoenschil, geraspt, plus sap van de limoen (eerst de limoen goed wassen!)
- 1 bakje munt, ongeveer 20 gram
- 2 eetlepels amandelmeel of hele amandelen

Mix alles door elkaar in de blender totdat je een dikke blubber hebt.

De smaak moet chocolade, lichtzoet en mint-achtig zijn. Indien niet zoetig, dan een scheepje bijenhoning toevoegen.

Voeg eventueel wat water toe als de smurrie te dik is of als je wat meer ijs wilt hebben. Hoe meer water, hoe harder het ijs. Controleer of de smaak niet te flauw wordt.

Verdeel de blubber over kleine cups en zet ze in de vriezer. Hoe langer ze erin zitten, hoe harder het ijs wordt. Je kunt ze ook rustig in de ijsjug meenemen naar het strand.

En denk erom, tegen niemand verder vertellen!

Advertentie

WILMOPPERIS
De Gouden Ton
SINCE 1878

Een winkel vol geschenken

Fijne feestdagen en een super 2015

WILMOPPERIS
De Gouden Ton
SINCE 1878
www.degoudenton.nl

GLASWERK • CULINAIRE GESCHENKEN • WINKEL • WINKEL

Iemand verrassen met een cadeau hebt altijd met een goede wijn. Hetmaal als je 'n gift met een culinaire geschenk of glas waarmee de wijn nog beter tot z'n recht komt. Wij leveren al jaren verrassende, smakelijke en originele pakketten en cadeaus voor relaties, dankzij een uitgebreid assortiment van ruim 800 wijnen, prachtig Riedelglaswerk en een selectie van de beste culinaire lekkertjes. Stuk voor stuk producten met een eigen verhaal, wat het geven nog leuker maakt. Kom proeven in onze winkel en stel zelf je cadeaus samen.

degoudenton.nl/relatiegeschenken

Adres: Schottegatweg Oost 82. Promenade Tel.#: 737-0216